

DE NOORD-BRABANDER

Staats- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PAAS
Koningdaal 12
Frenschweg 14

ADVERTENTIEN
15 cents per regel
Behalve 35 cents per regel

Het voorzitterschap der tweede kamer

In de zitting van den 24 oktober heeft de heer VAN AKERLAKEN het voorzitterschap der tweede kamer aanvaard. De nieuwe president is aangesteld en moet verklaaren dat hij in zijne betooning tot die gewichtige betrekking meent te zien eene goedkeuring van zijne tot dus ver gevolgde handelwijze; en hij gevoelt zich daardoor krachtig aangespoord om voort te gaan op zijnen ingezlagen weg.

Is die gevoelenswijze juist? Het is in het verleden en vroeger de kamer van Staten-Generaal om over de hand, die een lid uit Holland, dan een uit de andere provincie, en nooit hetzelfde lid veemaal te nemen.

Het is duidelijk dat die regel geenszins een grondslag heeft, dan de onderlinge verhouding.

De koning is gewoon, op het einde van iedere zitting den voorzitter der kamer eenige onderscheiding te geven. Een koninklijke onderscheiding of de titel van excoellente verbonden aan het ambt van excoellente en den staatsraad ziedaar wat de natie van de ambitie onder 1808 eener mogentende maakt. En het is daarom dan ook dat men, door een gevoel van distributieve rechtvaardigheid gebrekkeld, onder elkander stilzwijgend is overeengekomen, om die eer aan elk eens te geven.

Men gaat dus in de provincie's gewijs, en kies tot president hem, die men een kruis of een titel geeft.

De konstitutionele vergaderingen is de keus van eenen president eene gewichtige zaak. Zij is gewoonlijk de uitdrukking van den geest der vergadering, en altijd draagt men zorg iemand tot president te benoemen, die door zijne talenten, zijne staatkundige positie en betrekkingen bij de natie en bij de vergadering zelve zeer onderscheiden is. De te regt de president der nationale vertegenwoordiging is, na den koning, de eerste persoon van het rijk. Eene vertegenwoordiging, die de hater en zich zelve verdedigt, stelt zich ten pligt, aan haar voorzitter met te kiezen, die de denker en de natie eer kan aan doen.

Het zóó handelt men bij ons. Als de

voorzitter van de tweede kamer, ziedaar een voorbeeld van eenen man, die niet alleen de eer van de tweede kamer, maar die van onze staatkundige afspiegeling, om eenen president te vereren, wie is het lid uit de provincie, die nog meest het gevoel heeft, dat zij zich te stelen van het verstand denkbeeld? Ik sta aan het hoofd der volksvertegenwoordiging; ik ga tweemaal in de week aan het hof eten; ik zal kommandeur of lid van den staatsraad worden. Dit moet wel een reeds een jaag vooruit, wie dat beoogt, die der kamer zijn zal, omdat zijne proclamering in de provincie alleen die persoon aan de beurt zijn kan. Het toeval kan dikwijls willeh, dat deze volstrekt niet is de man, wiens gedragslijnde meerderheid der kamer goedkeurt, wiens talenten de kamer bevoordelen. En zijn welhagen, die daarin een bezwaar vinden, om dat een ieder zich daardoor de kans ziet opengesteld, om met ter tijd ook eens bevoorrecht te worden met al de onderscheidingen aan het voorzitterschap verbonden.

En nu vragen wij met welk regt een lid der kamer in zijne benoeming tot president eenen spoetslag kan vinden, om zijne gedragslijn te blijven volgen?

Die zijne stem uitbrengt op degen voorzitter, doet gewoonlijk niets meer dan eene beleeftheid, in de verwachting dat hem die beleeftheid wederkeerig look eens te beurt zal vallen.

Men kan daaruit afleiden welke geest voorzit bij eene verkiezing, wier eerste gewichtige handeling uitgaat van eene berispelijke kleingeestigheid, gevoeld door eigenlijde en eerbejag.

En moet men zich dan wel verwonderen over al hetgeen men zulk eene vergadering ziet voortbrengen.

Wij hebben onlangs hartelijk gelagchen, om de absurditeiten van den *Tijdgenoot*, die vermeent aan Nederlands volk te kunnen op den mouw spelden, dat een christelijke geest ook zeer goed joodsch kan zijn. Het blad was er van ingetrapt; en wist geen beter middel om zich te redden, dan zijne onnozelmheid aan ons toe te schrijven. Wij hebben al meermaals opgemerkt, dat de *Tijdgenoot* lessen haalt op de kinderscholen,

en waarom niet daarom beantwoordt? Wij hebben hem niet verdedigd, maar wij kunnen niet zoo voortgaan de beschuldiging, alsof wij in eene aanhaling uit den *Tijdgenoot* zes woorden hadden onderscheiden. Wij hebben die zes woorden tusschen twee haakjes geprepareerd, als een teken, dat zij door ons waren tusschen gevoeld. Wij wijze van uitlegging, en zij drukten daarboven volkomen den zin uit van de eerste aanhaling. Zou de *Tijdgenoot*, die haakjes niet gezien hebben, en daarbij den natuurlijken zinnigheid en loofde worden niet meer verstaan? Het zou een bewijs zijn, dat de man van ouderdom zoo Blind als kinderachtig is geworden. Afgeleide menschen zijn zwak van gezigt en verstaan niet, dan noemt men zich al *Tijdgenoot*.

Duitschland

Onlangs heeft Hamburg een afgevaardigde van de senaat ontvangen, van brieven welke hem als afgeleide bij den senaat diers aklarende. Waarschijnlijk zou de senaat die brieven aangenomen, en daardoor de onafhankelijkheid van Texas erkent hebben, indien de senaat van Mexico niet oogenblikkelijk tegen dit vermen had geprotesteerd en gedreigd had zijne passanten te nemen. Dit protest heeft den senaat bevreemd gemaakt, en hij heeft ten gevolge van dit geweigerd de geloofsbrieven van den afgevaardigde van Texas aan te nemen.

Het schijnt dat die zaak, van de senaat te verders gevolgen zal hebben. Het is klaarblijkelijk, dat de senaat van de Hanzestad, welke het verzoeken hebben, dat de beweerden van de handelwijze der Hamburgschen senaat moet gezocht worden.

Het denkbeeld van Aken beweert, dat Holland het verlangen te kennen geeft, die met het verband in aantaking te komen. Het blad zegt er bij, dat men te Berlijn geneigd schijnt, om de voorstellen van het kabinet van Aken te ontfermen op te nemen.

Engeland

Men schrijft uit Londen, dat 30 oktober De plechtige opening der nieuwe beurt is naar wensch afgelopen. Zondag avond omtrent zeven ure waren de koning en haar gemaal van Windsor op het paleis van Buckingham alhier aangekomen, en maandag ochtend ten 11 ure ving de statige optocht aan. H. M. droeg op deze gelegenheid eenen bloemd wit satijn kleed; haar gortel was van diamanten, onder welke eenige briljante gemeene groote uitschitterden; de star der orde van den kousenband versierde hare linkerschouder.

op haar achterhoofd... klein kroon van brillanten... het voorhoofd was door een tulband van diamanten gedekt...

Eene ontelbare menigte menschen was overal langs den weg geschaard. Toen het koninklijk rijtuig Pall-Mall bereikt had, sloten zich de rijtuigen der vreemde gezanten aan den trein.

Aan het nieuwe beursgebouw, welks plein de koningin aan den arm van haren gemaal binnentrad, toefde haar wederom het gejuich der aldaar verzamelden.

Na den drie uren op dat paleis te zijn weggegaan, hebben zij zich reeds ten half vier uur wel der naar Windsor begaven...

De eerste steen van het bevestigingsgebouw was den 17 januarij 1842 door prins Albert gelegd...

Het Journal des Debats heeft dat er niet meer eene de minste kwade van eene huwelijksverbintenis van de koninginabella met den oudsten zoon van Don Carlos...

Deze bewering wordt ook door de Madridsche bladen bevestigd. De heer Martinez de la Rosa heeft zich ten dien aangelegenheid uitsprakend...

De minister heeft zich tevens verklaard over het stilzwijgen hetwelk de regering gemeend heeft te moeten bewaren over den toestand der geestelijkheid...

« De regering, zeide hij, heeft gemeend in de troonrede, veene melding te moeten maken van onze betrekkingen met Rome, hoewel wij als Katholijken, als Spanjaarden en als ministers der kroon, voorzeker eene levendige van zulk overwegend gewicht niet uit het geheugen hebben kunnen verliezen...

« Het 4e artikel van de wet van den 29 oktober door een groot diner en muzikpartij op het kasteel van St. Cloud gevierd.

« De bergen in de omstreken van Chambéry zijn sedert eenige dagen met sneeuw bedekt, even eens is het gelegen aan de kanten der Pyreëen.

De spahis moesten den 17en van Oran vertrekken, alsook het 1e bataillon van het 48e op zijn bij de Kolonne van den generaal Lamoriciere te voegen.

« Tweede Kamer der Staten Generaal. Avond-zitting van 30 oktober.

« De bevestiging van het ontwerp-adres in antwoord op de troonrede worden voortgezet.

« Aan de orde is de 8e paragraaf, omtrent de Westindische koloniën.

« De heer Gevers zegt dat de redactie te hebben opgesteld, welke hij aan de goedkeuring der Kamer wenst onderworpen te zien.

« De heer Faber van Riemsdijk stelt het volgende amendement voor: Het tegenwoordige paragraaf geheel ongeschonden moet worden gelaten.

« De heer van Golstein is van gevoelen dat de tegenwoordige paragraaf geheel ongeschonden moet worden gelaten.

« De heer van Dammen... geding betreffende de... worden voorgesteld...

« De heer Faber van Riemsdijk verlangt zijn amendement tusschen de 8e en de 9e paragrafen geplaatst te zien.

« Nadat nog onderscheidene leden het woord daarover gevoerd hebben, wordt het met een stemmeerderheid van 44 tegen 7 stemmen verworpen.

« De heer van Dammen... geding betreffende de... worden voorgesteld...

AMSTERDAM, den 12en oktober 1842.

